

stiller det sig forskjellig for de forskjellige Staters Beskømtende; men Schweiz har jo af forskjellige Grunde nok saa megen Interesse som Amerika. Over for det ærede Medlem for Høistad (Sag) hævder jeg, at det er muligt at komme til en ligeleg og retfærdig Fordeling; thi vel er det ganske vist, at naar vi skulle komme til en saadan, ville de, der have Noget, og sandelig ogsaa Gaardmandsklassen, fordi den har Noget, komme til at bære sin Part — og det tror jeg ogsaa, at Gaardmændene og dervs Repræsentanter, som ere Lihængere af en saadan Fordeling, meget godt vide — men Sagen er, at jeg i Modsetning til det ærede Medlem mener, at naar man for Alvor skal bringe en saadan Skat til Udførelse, vil det ikke være rigtigt at holde sig til Nettoindtægten — jeg er enig med ham i, at den ofte ikke vel kan findes — men til Formuen, til Indtægtenes Rilder. Selvfølgelig skal jeg ikke forbyde mig i dette Spørgsmaal, som jeg oftere har havt Leilighed til at tale om, og som ikke ligger for nu; jeg vil kun sige, at man paa den angivne Maade kommer til en ganske anderledes ligelig fordelt og human Beskatning end gennem indirekte Afgifter. Men medens mine Tanker saaledes, naar jeg i Almindelighed skal udtale mig om min Opfattelse af disse Forhold, ikke ligge langt fra den ærede Forslagsstiller, bliver Spørgsmaalet et ganske Andet, naar der er Tale om, hvad der i Dieblisset skal gennemføres; da vil jeg paa ingen Maade stemme for det Forslag, han har bragt frem. Det ærede Medlem vil maaske væsentlig motivere, at han har taget disse Satser frem frem andre, derved, at her er Tale om en Krigsskat, men jeg gaar ogsaa her videre end det ærede Medlem, idet jeg siger, at der aarlig skal være Spørgsmaal om at forandre, ikke blot hvad der er paalagt som Krigsskat eller overordentlig Skat, men ogsaa alle andre Toldafgifter; vi bør hvert Aar søge at tage Et eller Andet bort af det, som er trykkende, og jeg ser ikke, at Toldafgifter i det Hele ere mere hellige end Krigsskat. Der er i Bivikigheden her et stort Spillerum for vort Valg, naar der er Tale om Skattereformer. Og naar jeg ser paa den Masse Artikler, som der kan være Tale om, er der der i blandt Artikler, med Hensyn til hvilke Ophævelsen af Tolden uden at være mislig i finansiel Henseende, dog vil være langt heldigere for Befolkningen end Ophævelsen af Told paa de Artikler, her er Spørgsmaal om. Der er saadanne Ting som Ost, som, naar man regner rigtig efter, tage maaske en Million fra den arbejdende Klasse og kun giver Statskassen en Indtægt — om jeg huller rigtig — af 30—40,000 Rd. Der er Afgiften af Fisk, af Salt, der er den anden Del af Suktertolden, Afgiften af Kandis og andre Sukkerforter, der ogsaa bruges meget af den simple Mand; det er Beløb, der komme Sukkerfogerierne i Landet tilgode, der er ogsaa her flere hundrede Tusinder, som vi saaledes kunne stryge bort af

Forbrugernes Tab uden at lade Statskassen lide noget Tab. Jeg vil ikke underskrive den Beregning, der en Gang i Toldudvalget blev gjort af det ærede Medlem fra Slagelse (Lauber) om Brændevinen, hvorved han kom til, at der betales et Par Millioner for Meget om Aaret her i Landet ved en urimelig Beskyttelse til Fordel for de dydere Ting, som der hos os laves Brændevin af; jeg tror, at denne Beregning var for stiv; men den Betragtning, der laa til Grund derfor, er vistnok rigtig. Sikorie f. Ex., dette Kaffeurogat, som en stor Del af Befolkningen bruger, forbyr vi i høi Grad ved den Beskyttelsestold, vi der have. Vi have en Masse andre Artikler, med Hensyn til hvilke vi uden at gjøre Statskassen den Skade, som der vil ske ved at røre ved et Par Rasfeartikler, som det ærede Medlem vil gjøre, og uden at komme ind paa Spørgsmaalet om at give Erstatning ved en anden Skat, kunne tage Afgiften bort til Held for Forbrugerne. Saa sagde det ærede Medlem for Horsens (Bajer), at det i dette Dieblis ikke blot gjaldt for os om at give Arbejderne billige Forbrugsartikler, men endnu mere om at søge at forøge deres Indtægter. Jeg er enig med ham i, at vi skulle skaffe dem billige Forbrugsartikler, og jeg tror, at vor Opfattelse af Toldforholdene i det Hele væsentlig er den samme. Men jeg mener tillige, og deri er det ærede Medlem vist ikke uenig med mig, naar det kommer til Stykket, at en af de bedste Maader, hvorpaa vi kunne forøge deres Indtægter, er den, at vi sørge for, at det økonomiske Liv kan røre sig saa frit og friskt og med saa stor Dygtighed som muligt her i Landet, og vi komme da til at se paa den hele Række af Toldsatser, som trykker det økonomiske Liv, som Told af Maskiner og andre Redskaber eller af Kul, Jern, Træ, som vi oftere have drøftet. Selv naar jeg saaledes indskrænker Blikket til Toldlagen og ser bort fra Stempelafgiften og meget Andet, er jeg ikke i Tvivl om, at der er andre Artikler, som skulle gaa forud for dem, her er Spørgsmaal om. Jeg vil med Fornøielse gaa med, naar det ærede Medlem kan byde en Formue- og Indkomstskat i Stedet: men er Spørgsmaalet blot om 600,000 Rd., der skulle stryges bort, kunne vi reformere hele Toldlovgivningen og give Befolkningen hele Millioner, som væsentlig endda slet ikke tages fra Noget, men kun fra den flette Ordning af det økonomiske Liv, vi have lavet ved Beskyttelsestolden og andet Lignende. Jeg interesserer mig ogsaa for, at Fabrikker skulle fremmes, saa meget som nogen Anden; men jeg vil ikke, at Roesukkerfabrikker eller Sikoriefabrikker eller Sukkerfogerier skulle fremmes paa en kunstig Maade. Der er saa god Brug for Penge og Arbeidskraft her i Landet, at man ikke ved at tage af den Gnes Lomme og putte i den Andens skal paa en kunstig Maade søge at bevirke en Fremgang paa dette ene Punkt. Hvor meget jeg saaledes end er enig i de Betragtninger, der ligge til Grund for